

Magdalena Colomeda, L'Escala

I - gual que la ga - vi - na pel mar va cos - te - jant, ai - xi(s) vaig fent ma vi - a, can -
4 quí la vi-da és be - lla, a - quí la vi-da és pau; L'Es - ca-la és u - na jo - ia, L'Es -
tant, sem-pre can-tant; vol - (d)ri - a qu(e) el(s) meu(s) càn-tics tin - gues-sin un res - só, el
7 ca-la és u - na nau. Oh, ter - ra ben - au - ra - da, del mar i del cel clar, oh,
mar de Cos-ta Bra-va n'és mar en-ci-sa-dor. N'és L'Es - ca-la u-na per-la qu(e) el mar guar-da, i a tot
11 ma-re ben-au-ra-da de Víc-tor Ca-ta - là.
ho - ra li re-fle-xen els co - lors. U - na per - la (de) les o - nes em-po - ria - nes in-crus
15 ta - ren, fent-(els) im-mor-tal tre - sor. L'Es - ca-la és el ti - mó de L'Em-por -
18 dà, que na-ve - ga tot can - tant vers mar en-llà. A - tant vers mar en-llà.